ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΙΟΥΛΙΟΥ
1966

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΙ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ
ΚΑΤΟΙΚΙΑ : ΣΟΥΛΙΟΥ 13 Α'
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Ε. ΤΖΑΛΛΑΣ
ΜΟΥΛΑΪΜΙΔΟΥ 13 Β' ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΣΤΑΔΙΟΥ 28 | ΕΤΟΣ 8ον | ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ 25 | ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 63 | ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ Ε.Ι.Ε.Τ.Ε. | ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 278

ΔΙΚΑΙΩΣΙΣ ΑΓΩΝΩΝ

Δὲν ἔχει τόσην σημασίαν ἡ προχθεσινὴ πανηγυρικὴ ἀθώωσίς μας, ἀπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς περιὺβρίσεως Ἀρχῆς αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ὅσην σημασίαν ἔχει τὸ γεγονὸς ὅτι δι' αὐτῆς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν Θεσπρωτικὸν λαόν νὰ διαπιστώση διὰ μίαν ἀκόμα φορὰν ὅ,τι αἰσθάνεται σήμερον ἀλάκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔναντι τοῦ συντελεσθέντος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πραξικοπήματος.

Παρεβιάσθη τὸν Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς νομίμου Κυβερνήσεως τῆς χώρας.

Καὶ ἐορίφθη ὁ τόπος εἰς μίαν ἄνευ προηγουμένου ἀνωμαλίαν διαρκοῦσαν ἕκτοτε ἐπὶ ἔτος μὲ τεραστίας τὰς συνεπείας εἰς βάρος τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Καὶ ἐνῶ ἐπιταγὴ τοῦ Καταστατικοῦ μας Χάρτου εἶναι ὁ ἀπόλυτος σεβασμὸς πρὸς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ μας, ἡ θέλησίς του πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς παρατεινομένης ἀπαραδέκτου καταστάσεως διὰ τῆς διενεργείας ἐκλογῶν, οὐδόλως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, μὲ τὴν ἀσύστατον δικαιολογίαν ὅτι διάφοροι λόγοι δὲν ἐπιτρέπουν ταύτας, εἰς τὴν οὐσίαν ὅμως διότι οἱ σημερινοὶ κυβερνῶντες καὶ οἱ ὑποστηρικταί των, τρέμουν τὴν ἀργὴν τοῦ λαοῦ ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἐκμηδενίση πολιτικῶς.

Ἡ ἐφημερίς μας, ἀνήκουσα εἰς τὴν δημοκρατικὴν παράταξιν καὶ ἀπηχοῦσα εἰς τὴν ἀκολουθητέαν γραμμὴν, τὴν γνώμην τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ Θεσπρωτικοῦ λαοῦ, ἐξεδήλωσε ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς 15ης Ἰουλίου τὴν ἀντίθεσίν της πρὸς τὸ συντελεσθὲν πραξικόπημα.

Καὶ δὲν ἔπαυσεν ἕκτοτε νὰ μάχεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ μας.

Ἡ προχθεσινὴ δίκη τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος» ὑπῆρξεν ἀκριβῶς συνέπεια τῶν σθεναρῶν ἀγώνων του διὰ τὸν σεβασμὸν τῆς λαϊκῆς θελήσεως καὶ αὐτὴ ἦτο καὶ τὸ βαθύτερο νόημά της.

Δὲν πτοούμεθα ὅμως. Διότι εἰς τοὺς ἀγῶνας μας αὐτοὺς, ἔχομεν συμπαραστάτας τὸ δίκαιον καὶ τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος αὐθορμήτως ἐξεδήλωσε τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενον Δ)ντήν μας.

Δι' αὐτὸν δὲ τὸν λόγον, ἀλλὰ καὶ διότι, εἶναι ἀξίωσις τοῦ μαχθοῦντος λαοῦ νὰ ἀποφασίζη μόνος περὶ τῆς τύχης του, δίδομεν τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι δὲν θὰ ὑποστήριξωμεν τὴν σημαίαν τῶν ἀγώνων μας, πρὸ οἱουδήποτε ἐμποδίου.

Ἀλλὰ χαρασσοντες τὰς γραμμὰς αὐτὰς θὰ ἀπετέλει στοιχειωδη παραλειψιν, αν απο των στηλων αυτων, δεν εξεφραζοντο δημοσια αἱ εὐχαριστιαι προς ὅλους τοὺς παραγοντας, οἱ ὁποιοι συνετελεσαν εἰς τὴν ἐκβασιν της λαμπρᾶς αποφασεως διὰ τῆς οποιας εν τῳ προσωπῳ τοῦ Δικαστηριου ἐδικαιώθησαν οἱ ἀγῶνες του λαου μας διὰ τὸν σεβασμὸν τῆς θελησεώς του.

Ὑφείλονται εὐχαριστίαι εἰς τοὺς ἐξαιρέτους ἐπιτρόπους δικηγόρους καὶ διακεκριμένα στενεχη της ΕΚ κ.κ. Χαρ. Ρουχωτᾶν καὶ Αλ. Χρυσικόπουλον, οἱ οποιοι μας συμπαραστάθησαν αφιχθεντες επι τουτω εξ Αθηνων, και οι οποιοι οια της μαχητικοτητος των εδωκαν δειγματα του θαρρους καὶ της συνεπειας μεθ' ὧν διεξαγονται οἱ ἀγῶνες ὑπὲρ της δημοκρατιας.

Εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς δικηγόρους τῆς πόλεως μας κ.κ. Κων. Οἰκονόμου καὶ Κων. Οἰκονομιδην, οἱ ὁποῖοι μὴ ὑπολογιθέντες τῶν εν τῇ ὑπερασπίσει συναδελφων των, κατεβαλον πασαν προσπαθειαν ὥστε νὰ ἐκδοθῇ αποφασις ἀποδίδουσα δικαιοσύνην, ὅπως καὶ πραγματι συνέβη.

Εἰς τὸν διακεκριμένον ἐπιστήμονα καὶ πρόεδρον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλογου Θεσπρωτίας κ. Ἀπόστολον Παπαμιχαὴλ, ο ὁποῖος ὅπως πάντοτε εἰς τὸ πλευρόν μας, ὑπεστηριξεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τὸ «ἀβάσιμον» τῆς κατηγορίας, πιστὸς εἰς τὰς δημοκρατικὰς του ἀρχας εἰς τὰς ὁποίας ἀκλονήτως πιστεύει.

Εἰς τὸν δικηγορον τῆς πόλεώς μας κ. Β. Γιαννούλην καὶ Γεν. Γραμματεα τῆς ΕΔΗΝ Θεσπρωτίας διὰ τὴν συνδρομὴν την ὁποίαν καὶ οὗτος παρέσχεν κατὰ τὴν δοκιμασιαν μας.

Εἰς τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ Ἠπειρωτικοῦ λαοῦ βουλευ τὴν τέως ὑπουργὸν καὶ ἐξέχον στέλεχος τῆς μεγάλης παραταξεως τῆς Ε.Κ. κ. Γεωργιον Μυλωνᾶν διὰ τὴν αὐθόρμητον προσέλευσίν του πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Δ)ντοῦ μας, ὡς μάρτυς, ἡ κατάθεσις τοῦ ἀποίου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐνεποίησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ ἐσχολιάσθη λίαν εὐμενῶς παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης.

Εἰς τὸν πρώην ὑπουργὸν συμπαριώτην μας κ. Χρ. Παπασταύρου, Ἐπίτροπον τοῦ Κράτους παρὰ τῇ ΑΤΕ διὰ τὴν συμπαράστασίν του καὶ τὴν ἀρίστην ἐπίσης ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν ἡ κατάθεσίς του ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου.

Εἰς τοὺς ἁπλοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ μας κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀρχηγοῦ μας κ. Γεωργ. Παπανδρέου, κ.κ. Ζώην Κώτσην, Λάμπραν Σιάσιαν κατοίκους Νεοχωρίου καὶ Ἀναστάσιον Μπάτσην κάτοικον Νειρίδος, διὰ τὴν αὐθόρμητον συμπαράστασιν καὶ τοὺ των εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ λαοῦ μας ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας.

Καὶ τέλος εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ τόπου μας ἡ ὁποία τόσον διὰ τῆς ἀψόγου διεξαγωγῆς τῆς διαδικασίας, ὡς εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονίσουν ἀπὸ τῆς θέσεώς των οἱ συνήγοροι τῆς ὑπερασπίσεως, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἐπεβεβαίωσεν καὶ ἅπαξ ἔτι τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ δι' αὐτήν, ὡς φρουρίου τῆς δημοκρατίας.

ΥΠΟ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

ΗΘΩΩΘΗ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΜΑΣ

Ἐκαυτηρίασε ἀπρεπῆ χειρονομία ἀποστάτου ὑπουργοῦ

Τὴν 29ην παρελθόντος μηνὸς ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς Πλημμελειοδικείου τῆς πόλεώς μας ἡ ὑπόθεσις τοῦ διευθυντοῦ μας, ὅστις ὡς γνωστὸν, ἐδιώχθη αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς διὰ περιὕβρισιν ἀρχῆς ἤτοι τῶν ὑπουργῶν, Μητσοτάκη, Γκλαβάνη, Ἀλαιμανῆ, Γιανιοπούλου καὶ τῶν ὑφυπουργῶν Πιτσίλη καὶ Κωστῆ.

Συγκεκριμένως οἱ ἀνωτέρω ὑπουργοὶ ἀποτελοῦντες κλιμάκιον, ἀφίχθησαν εἰς Θεσπρωτίαν κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον πρὸς ἐπίλυσιν δήθεν ὑπουργοὶ κ.κ. Γεώργιος Μυλωνᾶς, Βουλευτὴς Ἰωαννίνων καὶ Χρ. Παπασταύρου Ἐπίτροπος τοῦ Κράτους παρὰ τῇ ΑΤΕ.

Τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ διευθυντοῦ μας ἀνέλαβον ἀμοῦ μετὰ τῶν ὡς ἄνω καὶ οἱ ἐξαίρετοι δικηγόροι τῆς πόλεώς μας κ.κ. Κων. Οἰκονόμου καὶ Κων. Οἰκονομίδης.

Μάρτυρες ὑπερασπίσεως ἐξητάσθησαν ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς προαναφερθέντας κ.κ. Μυλωνᾶν καὶ Παπασταύρου καὶ οἱ κ.κ. Ἀπόστολος Παπαμιχαὴλ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσπρωτίας, Βασίλειος Γιαννούλης, δικηγόρος καὶ οἱ κ.κ. Ζώης Σωτ. Κώτσης, Λάμπρος Σάσης ἐκ Νεοχωρίου καὶ Ἀναστάσιος Μπάτσης ἐκ Νειρᾴδος.

Ὡς μάρτυρες κατηγορίας ἐξητάσθησαν ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Θεσπρωτίας κ. Παναγιωτόπουλος καὶ ὁ κ. Ἀχιλ. Πιτσίλης.

Ἀντικείμενον τῆς δίκης ἀπετέλεσεν ἡ κάτωθι περικοπὴ προλόγου τῆς ἐφημερίδος μας εἰς ἣν ἐδημοσιεύθεισαν ἐπιστολὴν Κων. Ζύλη θύματος τῆς ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἀχ. Πιτσίλη.

«Τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον, ἠθικῆς καταπτώσεως εἰς τὸ ὁποῖον κατήλθεν, ὑπουργοὶ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως μὴ σεβόμενοι οὔτε τοὺς στοιχειώδεις κανόνας τοὺς ὁποίους ὑπαγορεύει εἰς πάντα ἄνθρωπον, κατὰ μείζονα δὲ λόγον, εἰς ὑπουργούς, ἡ εὐπρέπεια καὶ ἡ ἀθρωπιά».

Ἀμφότεροι οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας ὑπεστήριξαν ὅτι διὰ τῶν ἀνωτέρω περιὕβρίζεται ἡ ἀρχὴ ἤτοι τὸ ἀξίωμα ρυθμίζεται ἡ ἀρχὴ ἀλλ' ἀσκεῖται ἔλεγχος ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν οἰκαιωμάτων τοῦ τύπου. Αἱ καταθέσεις τῶν, ὡς ἄνω μαρτύρων προεκάλεσαν εὐμενεστάτας σχόλια ἐκ μέρους τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἐν συνεχείᾳ ἐξητάσθησαν οἱ ἕτεροι μάρτυρες ὑπερασπίσεως κ.κ. Ζώης Κώτσης, Λάμπρος Σάσης καὶ Ἀναστάσιος Μπάτσης οἰκίνες καὶ βεβαίωσαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι τὰ γεγονότα ὄντως ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν ὑπουργῶν, ὅπως ἄλλως τε ἐμφανίζονται εἰς τὴν δημοσιευθεισαν ἐπιστολήν.

Σημειωτέον ὅτι καὶ οἱ τρεῖς ἀνωτέρω μάρτυρες εἰδοποιηθέντες τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐγκαταλείψαν τὰς ἐργασίας των καὶ προσῆλθον αὐθορμήτως νὰ καταθέσουν. Ἀπέδειξαν οὕτω μέχρι ποίου σημείου πιστεύουν εἰς τὸν διεξαγομενον σήμερον ὑπέρταατον ἀγῶνα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας.

Μετὰ ταῦτα ἀπελογήθη ὁ Διευθυντὴς μας, ὅστις ὁ.ὰ μακρῶν ἀντεκρουσε τὴν κατηγορίαν ὑποστηρίξας ὅτι, διὰ τοῦ δημοσιεύματος της ἐφημερίδος ὁ.., περιὕβρίσθη ἡ ἀρχὴ ἀλλ' ἠσκήθη ὁ πρασήκων ἔλεγχος, ἀνοιφερθεὶς περαιτέρω εἰς τάς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ τοπικῶν παραγο.τῶν ὧν ἕνεκεν καὶ ἡ πρόθεσις πρὸς ἐξόντωσίν του ἐκ μέρους τῶν τελευταίων.

Ἀκολούθως ἠγόρευσεν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὅστις ἐζήτησε τὴν ἀθώωσιν τοῦ Διευθυντοῦ μας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν στοιχειοθετεῖται τὸ ἀδίκημα τῆς περιὕβρίσεως ἀρχῆς.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἔλαβον τὸν λόγον κατὰ σειρὰν οἱ δικηγόροι ὑπερασπίσεως κ.κ. Κων. Οἰκονομίδης, Κων. Οἰκονόμου, Χαρ. Ρουχωτᾶς καὶ Ἀλὲξ. Χρυσικόπουλος, οἵτινες δι' ἐπιχειρημάτων ἀπέδειξαν τὸ ἀβάσιμον τῆς κατηγορίας καὶ ἐζήτησαν τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων κ. Ρουχωτᾶς ἀγορεύων, ἐξέφρασε ἐκ μέρους καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸ Δικαστήριον διὰ ἣν ἄψογον, ὡς εἶπεν, διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγορεύσεων τὸ Δικαστήριον ἀπεσύρθη εἰς διάσκεψιν καὶ περὶ ὥραν 4ην πρωϊνὴν, ὡς ἐν ἀρχῇ γράφομεν, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του δι' ἧς ἠθώωθη ὁ διευθυντὴς μας.

Τὴν δίκην, ἅν καὶ διεξήχθη εἰς προκεχωρημένας ὥρας, παρηκολούθησεν πλῆθος πολιτῶν, ἐκδηλώσαν τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν πρὸς τὸν διευθυντὴν μας καὶ τοὺς διεξαγομένους παρ' αὐτοῦ ἀγῶνας.

Φωτογραφικὸν ρεπορτάζ τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος»

Μάρτυρες, δικηγόροι ὑπερασπίσεως ὡς καὶ ὁπαδοὶ τῆς Ε.Κ φωτογραφούμενοι εἰς τὸν λιμένα Ἠγουμενίτσης ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των διὰ τὰς Ἀθήνας. Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν διακρίνονται οἱ κ.κ. Παναγιώτης Ντιαής, Γιαννούλης, δικηγόρος καὶ οἱ κ.κ. Ζώης Σωτ. Κώτσης, Λάμπρος Σάσης ἐκ Νεοχωρίου καὶ Ἀναστάσιος Μπάτσης ἐκ Νειρᾴδος.

Ὡς μάρτυρες κατηγορίας ἐξητάσθησαν ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Θεσπρωτίας κ. Παναγιωτόπουλος καὶ ὁ κ. Ἀχιλ. Πιτσίλης.

Ἀντικείμενον τῆς δίκης ἀπετέλεσεν ἡ κάτωθι περικοπὴ προλόγου τῆς ἐφημερίδος μας εἰς

τοπικῶν ζητημάτων ἐν τῇ οὐσίᾳ δὲ πρὸς σφυγμομέτρησιν τῆς κοινῆς γνώμης ἔναντι τοῦ προϊξικοπήματος τοῦ Ἰουλίου τοῦ π.ἔ.

Τὸ ἐν λόγῳ κλιμάκιον μεταβαῖον εἰς Παραμυθίαν, ἐστάθμευσεν εἰς Νεαχώριον ὅπου καὶ ἔλαβον χωραν τὰ γνωστὰ γεγονότα ἤτοι ἡ χειροδικία τοῦ Ἀχ. Πιτσίλη κατὰ τοῦ Κων. Ζύλη, ἡ παράγομος σύλληψίς του καὶ ἡ ἀπρεπὴς χειρονομία ἑνὸς ἐκ τῶν ὑπουργῶν εἰς βάρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Κ. κ. Γεωργ. Παπανδρέου, ἥν καὶ ἐκαυτηρίασεν ἡ ἐφημερίς μας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀσκηθῇ κατ' αὐτῆς αὐτεπάγγελτος ποινικὴ δίωξις.

Ἡ δίκη ἤρξατο περὶ τὴν 9 νυκτερινὴν ὥραν καὶ ἔτερματίσθη περὶ τὴν 4ην πρωϊνὴν διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία ἔσχε εὐμενεστάτην ἀπήχησιν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Τὸ Δικαστήριον εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἑξῆς σύνθεσιν: Πρόεδρος ὁ κ. Στέργιος Καλάκης, Δικασταὶ οἱ Πρωτοδίκαι κ.κ. Βασίλειος Πετίνης καὶ Εὐστάθιος Καραδημήτρης καὶ Εἰσαγγελεὺς ὁ κ. Δημήτριος Τσουμάνης Εἰρηνοδίκης.

Ὡς εἴχομεν προαναγγείλει ἀφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ διευθυντοῦ μας οἱ διακεκριμένοι δικηγόροι τῶν Ἀθηνῶν κ.κ. Ρουχωτᾶς Χαράλαμπος, ὑπουγαύαρχος —ἀνιδεωρητὴς Ε.Α. τ. ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς Κεφαλληνίας καὶ Ἀλὲξανδρος Χρυσικόπουλος, Πολιτευτὴς τῆς Ε.Κ. Ἀθηνῶν.

Ἐπίσης ὡς μάρτυρες ὑπερασπίσεως ἀφίχθησαν οἱ πρὼην Δ)ντὴς τῆς ἐφημερίδος μας, Χρήστος Παπασταυρου, π. Ὑπουργὸς, Χαράλαμπος Ρουχωτᾶς, ναύαρχος πρὼην Ὑπουργὸς, Πολιτευτὴς Ε. Κ. Κεφαλληνίας, Γεώργιος Μυλωνᾶς π. Ὑπουργὸς Παιδείας, βουλευτὴς Ε. Κ. Ἰωαννίνων, Ἀλέξανδρος Χρυσικόπουλος, δικηγόρος, πολιτευτὴς Α' Περιφερείας Ἀθηνῶν, Ἀναστ. Ράπτης, πολιτευτὴς Πρεβέζης καὶ Βασ. Γιαννούλης, δικηγόρος, Γραμματεὺς ΕΔΗΝ. Καθήμενος δι' ἀκρίνεται ὁ διευθυντὴς συντάξεως τῆς ἐφημερίδος μας κ. Βασ. Π. Ντιαής

τοῦ ὑπουργοῦ, πλὴν ὅμως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ δικαιολογήσουν τὴν γνώμην των ταύτην, εἰς ἐρωτήσεις δὲ τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως περιέπεσαν εἰς ἀντιφάσεις.

Ἐν συνεχείᾳ ἐκλήθησαν οἱ μάρτυρες ὑπερασπίσεως κ.κ. Μυλωνᾶς, Παπασταύρου, Παπαμιχαὴλ καὶ Γιαννούλης οἱ ὁποῖοι ἀπαντες ὑπεστήριξαν μὲ μεγάλην νομικὴν ἐπιχειρηματολογίαν ὅτι ἐν προκειμένῳ δὲν περιὕβρίζεται ἡ ἀρχὴ ἀλλ' ἀσκεῖται ἔλεγχος ἐντὸς των πλαισίων τῶν οἰκαιωμάτων τοῦ τυπου. Αἱ καταθέσεις τῶν, ὡς ἄνω μαρτύρων προεκάλεσαν εὐμενεστάτας σχόλια ἐκ μέρους τοῦ ἀκροατηρίου.

Ἐν συνεχεια ἐξηταστησαν οἱ ἕτεροι μαρτυρες ὑπερασπισεως κ.κ. Ζωης Κωτσης, Λαμπρος Σασης καὶ Ἀναστασιος Μπατσης οιτινες καὶ βεβαιωσαν ἐνωπιον του Δικαστηριου, ὅτι τὰ γεγονότα ὄντως ἔλαβον χώραν κατὰ την διέλευσιν των ὑπουργῶν, ὅπως ἄλλως τε ἐμφανίζονται εἰς τὴν σημοσιευθεισαν ἐπιστολήν.

Σημειωτέον ὅτι καὶ οἱ τρεῖς ἀνωτέρω μάρτυρες εἰδοποιηθέντες τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐγκαταλείψαν τὰς ἐργασίας των καὶ προσῆλθον αὐθορμήτως νὰ καταθέσουν. Ἀπέδειξαν οὕτω μέχρι ποίου σημείου πιστεύουν εἰς τὸν διεξαγομενον σήμερον ὑπέρτατον ἀγῶνα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας.

Μετὰ ταῦτα ἀπελογήθη ὁ Διευθυντὴς μας, ὅστις ὁ.ὰ μακρῶν ἀντεκρουσε τὴν κατηγορίαν ὑποστηρίξας ὅτι, διὰ τοῦ δημοσιεύματος της ἐφημερίδος ὁ.., περιὕβρίσθη ἡ ἀρχὴ ἀλλ' ἠσκήθη ὁ πρασήκων ἔλεγχος, ἀνοιφερθεὶς περαιτέρω εἰς τάς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ τοπικῶν παραγο.τῶν ὧν ἕνεκεν καὶ ἡ πρόθεσις πρὸς ἐξόντωσίν του ἐκ μέρους τῶν τελευταίων.

Ἀκολούθως ἠγόρευσεν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ὅστις ἐζήτησε τὴν ἀθώωσιν τοῦ Διευθυντοῦ μας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν στοιχειοθετεῖται τὸ ἀδίκημα τῆς περιὕβρίσεως ἀρχῆς.

Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἔλαβον τὸν λόγον κατὰ σειρὰν οἱ δικηγόροι ὑπερασπίσεως κ.κ. Κων. Οἰκονομίδης, Κων. Οἰκονόμου, Χαρ. Ρουχωτᾶς καὶ Ἀλὲξ. Χρυσικόπουλος, οἵτινες δι' ἐπιχειρημάτων ἀπέδειξαν τὸ ἀβάσιμον τῆς κατηγορίας καὶ ἐζήτησαν τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατηγορουμένου.

Ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων κ. Ρουχωτᾶς ἀγορεύων, ἐξέφρασε ἐκ μέρους καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸ Δικαστήριον διὰ ἣν ἄψογον, ὡς εἶπεν, διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγορεύσεων τὸ Δικαστήριον ἀπεσύρθη εἰς διάσκεψιν καὶ περὶ ὥραν 4ην πρωϊνὴν, ὡς ἐν ἀρχῇ γράφομεν, ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του δι' ἧς ἠθώωθη ὁ διευθυντὴς μας.

Τὴν δίκην, ἅν καὶ διεξήχθη εἰς προκεχωρημένας ὥρας, παρηκολούθησεν πλῆθος πολιτῶν, ἐκδηλώσαν τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν πρὸς τὸν διευθυντὴν μας καὶ τοὺς διεξαγομένους παρ' αὐτοῦ ἀγῶνας.

Ἀνδρέας Παπανδρέου:

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 2. — «Τὸ θέμα παραμένει ἀνοικτὸν διὰ τὸν ἑλληνικὸν Λαόν» τονίζει ὁ κ. Α. Παπανδρέου ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Μητσοτάκην, ὁ ὁποῖος παρεξεγράφη εἰς ὕβρεις ἐναντίον του, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πορίσματος ἐπὶ τῆς καταγγελίας διὰ τοὺς διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν. Συγκεκριμένως ὁ κ. Α. Παπανδρέου ὁ ὁποῖος εἶχε κάμει εἰς τὴν Βουλὴν τὰς καταγγελίας ἐδήλωσε :

«Χαίρω, διότι τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως ἱκανοποιεῖ τόσον τὸν κ. Μητσοτάκην καὶ καθησυχάζει τὴν συνείδησίν του ὡς τιμίου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος πάντοτε ὑπηρέτησε τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, τοῦ Λαοῦ καὶ ἦτο συνεπὴς πρὸς τὸ κόμμα του καὶ τὸν ἀρχηγόν του. Λυποῦμαι ἅμως, διότι ἄν τὸ θέμα ἔκλεισε δι' αὐτὸν, παραμένει ἀνοικτὸν διὰ τὸν ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ δὲν πρόκειται νὰ λείση ὡς τὴ στιγμὴν ποὺ θὰ ἐπανέλθη εἰς τὴν Ἐξουσίαν Κυβέρνησις ὑπηριζαμένη ἀπὸ τὴν λαϊκὴν θέλησιν ἱκανὴ νὰ θυσιάση τὰ ἄναμα συμφέροντα τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας καὶ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ Ἔθνους ποὺ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του. Ἡ ὥρα εἶναι κοντὰ καὶ θὰ κληθοῦν ὅλοι ὅσοι ἐφάνησαν ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους, νὰ λογοδοτήσουν. Εἰς τὴν χώραν τῶν Ἑλλήνων ἡ Δημοκρατία καὶ θὰ νικήση καὶ θὰ ἑδραιωθῇ»

ἡ ΣΚΟΠΙΑ μας

ΑΔΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Εὑρίσκομεν ἄδικον τὴν ἐπίθεσιν τῆς συναδέλφου «Πανθεσπρωτικῆς» κατὰ τοῦ δικηγόρου τῆς πόλεώς μας κ. Β. Γιαννούλη Γενικοῦ Γραμματέως τῆς ΕΔΗΝ Θεσπρωτίας καὶ οὐχὶ ἀπηλλαγμένην προσωπικῶν ἐλατηρίων. Διότι δὲν βλέπομεν εἰς τὶ ἠμάρτησεν ὁ κ. Γιαννούλης συνοδεύσας μέλη τῆς ΕΔΗΝ Κερκύρας εἰς τὴν περιφέρειαν Φασκομηλιᾶς ἄπου ἄλλωστε καὶ ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς του, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα ἐστερεοῦντο τῆς σχετικῆς ἀδείας περὶ τῆς ὁποίας καὶ ἡμεῖς τὸ πρῶτον πληροφορούμεθα ἄν ἀπαιτεῖται, δεδομένου ὅτι ἡ περιοχὴ αὕτη δὲν εὑρίσκεται πρὸς τὰ σύνορα, ἀλλὰ μακρὰν αὐτῶν καὶ συνεπῶς κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν δὲν ἀποτελεῖ ἐπιτηρουμένην ζώνην. Ἂν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ΕΔΗΝ Κερκύρας ὡμίλησαν ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΚ κατὰ τὴ ἐξημώθη ἡ παράταξις τῆς ΕΚ καὶ νομίζομεν ὅτι πρώτη ἡ «Πανθεσπρωτικὴ» θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπικροτήση τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ὄχι νὰ ψέξη ταύτην.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΟΤ

Διεπιστώσαμεν ὅτι εἰς τὸν κατὰ μῆνα συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ ΕΟΤ πίνακα τῶν ἀφικνουμένων τουριστῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὴν χώραν μας δὲν ἐμφανίζεται ἡ κίνησις τῆς πόλεώς μας. Θὰ ἠθέλαμε νὰ μᾶς πληροφορήση ὁ ΕΟΤ εἰς τὶ ὀφείλεται τοῦτο. Ἡ Πάτρα καὶ ἡ Κέρκυρα σημειώνονται. Ἐφόσον εἰς τὴν πόλιν μας, ὡς καλῶς γνωρίζομεν, τηρεῖται βιβλίον τῶν εἰσερχομένων ἐκάστης ἐθνικότητος, δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἀνωτέρω παράλειψις. Ἀναμένομεν μίαν διευκρίνησιν ἐκ μέρους τοῦ Ε.Ο.Τ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΕΟΥ ΝΑΟΥ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΥ

Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐγένοντο εἰς Παραπόταμον τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀνεγερθείσης Ἐκκλησίας ὁ «Ἅγιος Μηνᾶς» δωρεᾶς Δημ. Μοσχοβη, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παραμυθίας κ.κ. Γίτου. Παρέστησαν ὁ Μέραρχος Ταξιάρχος κ. Μαρτζοῦκος, ὁ Διοικητὴς Τάγματος Φιλιατῶν κ. Καλλαρᾶς, ὁ Διοικητὴς τῶν ΤΕΑ Φιλιατῶν Ταγματάρχης κ. Πουλῆς, οἱ Διοικηταὶ Διοικήσεως καὶ Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς κ.κ. Παναγιωτόπουλος καὶ Παυλῆς μετὰ τῶν κυριῶν των, ὁ κ.

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Τί ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ;

ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἀρά γε ὑπάρχει Σατανᾶς; Ὑπάρχουν δαίμονες; Ποῖος θα μπορούσε νὰ μας πληροφορήση ὀρθά; Ποῖον μπορούμε νὰ ἐμπιστευθοῦμε;

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν δαίμονες θὰ ἀπεκαλύπτε τὴν προκαταλήψι ὁ Χριστός. Ἐκεῖνος εἶναι Ἀλήθεια. Δὲν ἀνέχεται οὐτε τὸ ψέμα οὔτε τὴν ἀπάτη. Διαφορετικὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ὀεχθοῦμε εἴτε ὅτι ὁ Θεὸς ἦτο ψεύστης ἢ ὅ,τι μᾶς εἶπε καὶ ἀπεκάλυψε εἶναι ἀλήθεια. Ἂν δὲν ἀνίστατο ἀπὸ τῶν νεκρῶν, θ' ἀπεδεικνύετο ἕνας φαντασιόπληκτος μεγαλομανής. Ἤθελε νὰ παρουσιάση τὸν ἑαυτόν Του, ὅτι ἦτο Θεὸς χωρὶς νὰ εἶναι. Ἀλλὰ δὲν μπορούμε παρὰ νὰ σταθοῦμε δουβοί μπροστὰ στο ἱστορικὸ γεγονὸς τῆς ἀναστάσεώς Του. Πρέπει λοιπὸν νὰ Τὸν πιστεύσωμε. ὅταν μᾶς ὁμιλῆ γιὰ τὸ βασίλειο τοῦ πνεύματος ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ εἰσβάλωμε μὲ τὴ λογική μας ἢ τὶς αἰσθήσεις μας.

Περπατᾶ ὁ Χριστός. Τὸν συναντοῦν δύο δαιμονιζόμενοι. Ἦταν γυμνοί, ἄγριοι. Ζοῦσαν ἀνάμεσα στὰ μνήματα. Αὐτοὶ δὲν ἦσαν ἐνσάρκωσις τῶν πνευμάτων ἀλλ' ἄνθρωποι κατεχόμενοι ἀπὸ δαίμονες. Οἱ δαίμονες ἦσαν ὄντα πραγματικά. ἀσώματα τὰ ὁποῖα εἰσέβαλλαν στοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς ἔβασάνιζαν.

Γιὰ νὰ δείξη ὁ Χριστὸς ὅτι τὰ δαιμόνια ἦσαν ὀντότητες πνευματικές, τὰ ἐξέβαλε ἀπὸ τοὺς δυστυχισμένους αὐτοὺς ἀνθρώπους. Ἀσώματοι Τοῦ ὁμιλοῦν καὶ Τὸν παρακαλοῦν νὰ τοὺς ἐπιτρέψη νὰ εἰσέλθουν σὲ χοίρους ποὺ βρισκόταν ἐκεῖ. Λέτε ν' ἀπατήθηκε ὁ Χριστὸς νομίζοντας ὅτι μιλοῦσε μὲ δαίμονες ἐνῶ στὴν πραγματικότητα τέτοια ὑποκείμενα δὲν ὑπῆρχαν; Σὺ κι' ἐγὼ μποροῦμε ν' ἀπατηθοῦμε ἄχι ὅμως καὶ ὁ Χριστός.

Εἰσερχόμενοι στὴν Καινὴ Διαθήκη βλέπουμε ἀφθονίαν περιπτώσεων δαιμόνων καὶ δαιμονιζομένων. Ὁ ἀπ. Ἰάκωβος μᾶς λέγει ὅτι «καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι καὶ φρίττουσι» (Ἰακ. β' 19). Ἡ πίστις των αὐτὴ, δὲν εἶναι παρὰ ἀναγνώρισις τῆς Θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως στὴν περίπτωσι τῶν δαιμόνων ποὺ κατοικοῦσαν ἐντὸς τῶν δύο δαιμονιζομένων ποὺ ὁ Χριστὸς συνήντησε στὰ Γάδαρα. Τὸν ἀπεκάλεσαν «Υἱὸν τοῦ Θεοῦ». Κατὰ παρασάγγας ὅμως ἀπέχει μιὰ τέτοια ἀναγνώρισις, ἀπὸ τὴν σῶζουσαν ἐκείνη πίστι ποὺ προκαλεῖ τὴ θεία συγχώρησι καὶ τὴν τελεία ἀλλαγὴ τῆς ἁμαρτωλῆς ζωῆς σὲ μιὰ ζωὴ ἀγιότητος. Οἱ δαίμονες δὲν σῶζονται ἀλλ' ὁ Χριστὸς σῶζει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοὺς δαίμονας. Καὶ ποιὸς ξεύρει ἀπὸ τὶ καὶ σὲ πόσους δαίμονας εἶσαι σκλαβωμένη, ἀγαπητὴ ψυχή; Μὴν νομίσης ὅτι ἐπειδὴ πιστεύεις μὲ τὸ μυαλό σου καὶ ἀναγνωρίζεις ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τοῦτο σημαίνει ὅτι εἶσαι καὶ ἐν τάξει. Χρειάζεσαι πίστι τῆς καρδιᾶς, συντριβῆ της, μετάνοια, μετραστροφὴ, λύπη γιὰ τὸ κατάντημα τῆς ἁμαρτολότητός σου καὶ τότε ὁ Χριστὸς θὰ σέ σώση. Ὅπως ἔσωσε τοὺς δαιμονιζομένους τῆς ἐποχῆς Του.

Ποιὰ εἶναι ἡ φύσις τῶν δαιμόνων αὐτῶν; Εἶναι φύσις πνευματική. Δὲν ἔχουν σῶμα. Εἶναι πνεύματα ἀκάθαρτα (Λουκᾶ δ 33—36, στ' 18).

Σὲ τὶ ἀσχολοῦνται; Στὴ διδασκαλία. «Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς θέλουσιν ἀποστατήσει τινὲς ἀπὸ τῆς πίστεως, προσέχοντες εἰς πνεύματα πλάνης καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων» (Α' Τιμ. δ' 1). Τὰ δαιμόνια εἶναι ἱκανὰ νὰ κάμουν καὶ θαύματα. «Διότι εἶναι πνεύματα δαιμόνων ἐκτελοῦντα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐκπορεύονται πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης» (Ἀποκ. ιστ' 14).

Εἰδικεύονται τὰ δαιμόνια στὸ σκλάβωμα τῶν ἀνθρώπων τῆς λογικῆς των, τῆς θελήσεώς των καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ζωῆς των. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κυττάζουμε μακρυὰ γιὰ νὰ τὸ καταλάβουμε αὐτό. Μιὰ ματιὰ ὄχι μόνο γύρω σου νὰ ρίξης, ἀλλὰ καὶ μέσα σου. Ὁ Χριστὸς πολλάκις ἠλευθέρωσε μικροὺς καὶ μεγάλους ἀπὸ τὰ δαιμόνια (Λουκᾶ θ' 42, Ματ. η' 32).

Εἶναι ὀργανωμένοι οἱ δαίμονες σέ δικό τους βασίλειο. Βασιλιὰς τους εἶναι ὁ Σατανᾶς. (Ματθ. ιβ' 25—26). «Διότι δὲν εἶναι ἡ πάλη ἡμῶν ἐναντίον εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλ' ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχὰς, ἐναντίον εἰς τὰς ἐξουσίας, ἐναντίον εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, ἐναντίον εἰς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφεσίους στ' 12).

Ποιὸ εἶναι τὸ κατοικητήριό τους; Εἶναι φαίνεται ἡ ἄβυσσος. Οἱ δαίμονες φοβήθηκαν μήπως ὁ Χριστὸς ἐκβάλλοντάς τους ἀπὸ τὸν δαιμονιζόμενον τοὺς ἔρριχνε στὸ αἰώνιο κατοικητήριό τους. «Διότι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ μὴ προστάξῃ αὐτὰ νὰ ἀπέλθουν εἰς τὴν ἄβυσσον». (Λουκᾶ η' 30—31). Ἡ Ἀποκάλυψις μᾶς τὸ λέγει καθαρὰ: «Καὶ εἶχον ἀφ' ἑαυτῶν βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου, ὅστις Ἑβραϊστὶ ὀνομάζεται Ἀβαδδών, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων» (Ἀποκ. θ' 11).

Θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς τελικῆς των καταδίκης. «Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ πρὸς τοὺς ἐξ ἀριστερῶν· ὑπάγετε ἀπὸ ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ» (Ματθ. κε' 41).

Θὰ ἤθελα νὰ ἐξετάσω ἐκτενέστερα τὸ θέμα αὐτὸ τῶν δαιμόνων, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν μοῦ τὸ ἐπιτρέπει ὁ χῶρος. Ἔχουμε ὅμως ἐκδόσει ἕνα μοναδικὸ στὴν Ἑλληνικὴ βιβλίο ποὺ θὰ σᾶς συστήσω νὰ παραγγείλετε ἀπὸ τὸ βιβλοπωλεῖο μας στὰς Ἀθήνας Ἐμμ. Μπενάκη 28. Στὴ Θεσσαλονίκη Ἀγ. Σοφίας 28. Ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου εἶναι «Ὁ Ἀόρατος Πνευματικὸς κόσμος» τῆς κ. Πένυ Λούτζ μεταφράσεις τοῦ διακεκριμένου συγγραφέως καὶ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου Δρος Δημητρίου Μαγκριώτη. Ἔχει 224 σελίδες καὶ τιμᾶται 20 δραχ.. Θὰ σᾶς βοηθήση νὰ κατανοήσετε καλλίτερα τὸ τεράστιο καὶ ταραχοποιὸ βασίλειο τῶν ἀοράτων πνευμάτων καὶ νὰ σταθῆτε νικηταὶ ἐναντίον στὶς μεθοδίες του.

Ἄσχετα ἀπὸ τὶ δαίμονα εἶσαι δεσμευμένος, ἀπὸ ποιὰ ἁμαρτία κυριαρχεῖσαι. Ἕνα πρᾶγμα εἶναι βέβαιο, ὅτι ὁ Χριστὸς μπορεῖ νὰ σ' ἐλευθερώση. Καὶ τότε θὰ διοικεῖσαι ὄχι πιὰ ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, τὸν βασιλέα τῆς ἀβύσσου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ἔλα στὸν Χριστὸ καὶ ὅλα θ' ἀλλάξουν γιατὶ θ' ἀλλάξης σύ, θὰ σωθῆς.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἕνα τεῦχος μὲ τὴν σειρὰ τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνὸς ἢ δωρεὰν ὁλόκληρον τὴν Καινὴν Διακήρυκτον σὲ ἁπλῆ νεοελληνικὴν μετάφρασι, ἄς μᾶς γράψη στὴ διεύθυνσι : Δημοσιεύσεις «Ὁ ΣΠΟΡΕΥΣ» Γραμματοθυρίς 387 — ΑΘΗΝΑΣ.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου Τεχνιτῶν οἰκοδόμων τῆς πόλεώς μας ἐξελέγησαν:

Πρόεδρος ὁ κ. Χαράλ. Φλίνδρης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Εὐάγ. Μαρκατσέλος, Ταμίας ὁ κ. Γεώργιος Ρικᾶς, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Χρήστος Κοντοζήσης καὶ μέλη οἱ κ.κ. Δημητρίου Φώτιος, Φλίνδρης Παναγιώτης καὶ Νούτσος Χρήστος.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ »»»——»

»»»——» Ἐκ τῆς 1ης σελίδος ωγραφικαὶ καὶ κλιματολογικαὶ συνθῆκαι ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς των καὶ τοὺς ἔτρεψαν πρὸς τὴν θάλασσαν. Τὸ πετρῶδες καὶ ἐν πολλοῖς ἄγονον τοῦ ἐδάφους τῆς χώρας, τὸ δυσαναλόγως μέγαι μῆκος τῶν ἀκτῶν μὲ τοὺς ἀπειραρίθμους ὅρμους καὶ λιμένας, ἡ πολυνησία τῶν θαλασσῶν, τὸ ἥπιον κλίμα καὶ ἡ διασταύρωσις σπουδαίων θαλασσίων ὁδῶν ὑπῆρξαν ἀναμφιβόλως οἱ σπουδαιότεροι παράγοντες οἱ ὁποῖοι εἰλκυσαν ζωηρῶς τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἀλλ' εἰς τὴν στροφὴν των αὐτὴν συνετέλεσαν ἐπίσης καὶ ἡ δίψα τῆς περιπετείας καὶ ἡ σαγήνη τοῦ ἀπεράντου καὶ ἐλευθέρου πεδίου τῆς θαλάσσης.

Εἰς αὐτὴν τὴν ζωηρὰν ἕλξιν ὀφείλουν οἱ Ἕλληνες τὰ ναυτιλιακὰ των κατορθώματα τὰ ὁποῖα εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς ἐξέπληξαν τοὺς πάντας.

Αἱ ἀρχαῖαι ἑλληνικαὶ τριήρεις ἐκυριάρχησαν τῆς Μεσογείου Θαλάσσης καὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ ἐξησφάλισαν ἐπὶ σειρὰν αἰώνων τὰς ἑλληνικὰς ἀποικίας αἱ ὁποῖαι ἐπετέλουν ἑστίας πολιτισμοῦ ἐν μέσῳ τῆς βαρβαρότητος.

Οἱ βυζαντινοὶ δράμωνες προήσπισαν ἐπὶ ὁλόκληρον χιλιετηρίδα τὴν Αὐτοκρατορίαν τῆς Δόξης καὶ τοῦ Ἑθνικοῦ μας Μεγαλείου. Τὰ πλοῖα τοῦ 1821 συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν Ἐθνικὴν μας Παλιγγενεσίαν καὶ εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ Κράτους τῶν Ὀθωμανῶν. Τὸ πολεμικὸν Ναυτικὸν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος ἔγραψε ἐνδόξους σελίδας δόξης εἰς τὴν Ἐθνικήν μας Ἱστορίαν ἐνῶ τὸ Ἐμπορικὸν μας Ναυτικὸν καὶ τὸν σήμερον τὴν τρίτην θέσιν διεθνῶς. Ἀριθμεῖ 2.300 καὶ πλέον σκάφη, χωρητικότητος πέριξ τῶν 15.000.000 τόννων, καὶ ἀποτελεῖ τὸ μόνον βάθρον τὸ ὁποῖον τοποθετεῖ τὴν μικρὰν καὶ ὀλιγοπληθῆ Ἑλλάδα μας εἰς τὸ ὕψος μεγάλων Κρατῶν ὡς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία. Δικαίως ἀποκαλεῖται τὸ ἐπίτευγμα τοῦ τὸ Ἑλληνικὸν Ναυτιλιακὸν Θαῦμα. Τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καταναυμοῦνται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ναυτιλιακῆς συγκροτήσεως καὶ δραστηριότητος. Εἰς πολλὰς χιλιάδας μικρῶν μηχανοκινήτων καὶ ἱστιοφόρων, μεταφορικῶν καὶ ἁλιευτικῶν.

Εἰς στόλον ἀλόκληρον μεγάλων. Ἐξ αὐτῶν πολλὰ τὰ ἀκτοπλοοῦντα — ἐπιβατηγά, φορτηγά, πορθμεῖα, ὀχηματαγωγὰ καὶ ἁλιευτικὰ ἀγοικτῆς θαλάσσης. Ἀλλὰ πολλὰ ὑπερωκεάνεια ἐπιβατηγὰ ἢ φορτηγὰ ταχτικῶν γραμμῶν, ὡς καὶ ἡ παγκοσμίως γνωστὴ Ἁρμάδα τῶν πολυτόρων φορτηγῶν καὶ δεξαμενοπλοίων.

Δύο ὑπῆρξαν καὶ εἶναι οἱ βασικοὶ παράγοντες οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν τὴν μεγάλην Ἑλληνικὴν Ναυτιλίαν. Οἱ ἐφοπλισταὶ καὶ οἱ ναυτικοί μας.

Εἰς τοὺς ἐφοπλιστάς μας ἀνήκει ἡ τιμὴ καὶ ὁ ἔπαινος. Κατωρθώσαν νὰ γίνουν οἱ τρεῖς τοῦ Κόσμου καὶ νὰ δοξάζουν τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία κυματίζει εἰς ὅλους τοὺς Ὠκεανοὺς καὶ τοὺς λιμένας τοῦ Κόσμου, εἰς ὅλα τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῆς ὑδρογείου.

Ἀλλὰ ὀφείλομεν ἐπίσης δημόσιον ἔπαινον καὶ ἀγεπιφύλακτον ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας συνεισέφερον οἱ Ναυτικοί μας διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἡ Μεγάλη Ναυτιλία. Εἶναι ὑποχρέωσίς μας νὰ διακηρύξωμεν ὅτι ὁ Ἕλλην Ναυτικὸς διαθέτει ἀπαραμίλλους ναυτικὰς ἀρετάς, ἐξαίρετον ἦθος, ὑποδειγματικὴν εὐσυνειδησίαν, ἀκαταβάθλητον ἐργατικότητα καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην πρὸς τὸ πλοῖον.

Μεγάλα εἶναι τὰ ὠφέλη τὰ ὁποῖα ἡ μικρὰ Ἑλλάς ἀποκομίζει ἐκ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Στερεοῦται παγκοσμίως τὸ κῦρος τῆς Πατρίδος μας καὶ λαμπρύνεται διεθνῶς τὸ γόητρόν της.

Ἐξασφαλίζεται ἐργασία καὶ ὑψηλὴν εἰσόδημα εἰς μυριάδας Ἑλλήνων πολιτῶν. Εἰσάγεται ξένον συνάλλαγμα διὰ τῶν ἐμβασμάτων τῶν ναυτικῶν μας τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 130.000.000 δολλαρίων. Ἐξευγενοῦται τὸ πολιτιστικὸν ἐπίπεδον τοῦ Λαοῦ μας διὰ τῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἐπαφῆς μὲ τὸν ἔξω κόσμον.

Ἐξασφαλίζονται ἀπὸ τὸν κανόνα τῆς εἰρήνης διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ πολέμου ὁ ἀνεφοδιασμὸς καὶ αἱ μεταφοραὶ καὶ ἐπὶ πλέον ἀποκτοῦν πεῖραν τὰ πληρώματα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπαν βρῶσουν τὰ πολεμικὰ μας πλοῖα.

Δημιουργοῦνται ἐπίσης αἱ δυνατότητες διὰ τὴν ἀγάπτυξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι κατ' ἐξοχὴν νησιωτικὸς καὶ θαλάσσιος. Καὶ δημιουργοῦνται τέλος εὐνοϊκαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν καὶ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν ἀγάπτυξιν τῆς χώρας μας.

Ἀλλὰ διὰ τὴν μεγάλην μας Ναυτιλίαν, ἡ ὁποία ἐξῶθεν λαμβάνει καὶ ἐξῶ δίδει ἤρχισε νὰ διαγράφεται τὸ πρόβλημα τῆς ἀντενότητος εἰς τὴν ἐξεύρεσιν εἰδικευμένης καὶ καταλλήλου ἐργασίας. Ἡ προσέλευσις εἰς τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα τοῦ ἐργασιακοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας μας δὲν ἠκολούθησε τὸν ραγδαῖον ρυθμὸν τῆς ἀγαπτύξεως τῆς Ἐθνικῆς μας Ναυτιλίας.

Μὲ θλῖψιν διαπιστοῦμεν ὅτι ἡ ἀλίκιμος νεολαία τῆς Ἑλλάδος ἐγκαταλείπει τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς οἰκείους της διὰ νὰ γίνῃ συντελεστὴς τῆς προόδου τῶν ξένων χωρῶν. Τὸ δημογραφικόν μας πρόβλημα εἶναι βεβαίως ὀξύ. Ἡ θάλασσα ὅμως καὶ ὄχι ἡ μετανάστευσις εἶναι ἡ προτιμοτέρα λύσις.

Ὁ ἀμπαγάστης ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὴν θετῆν τοῦ πατρίδα. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὸν Ἕλληνα ναυτικόν. Αὐτὸς παραμένει ἀναπροπάστως συνδεδεμένος μὲ τὴν οἰκογενειακήν του ἑστίαν καὶ μὲ τὴν πατρικὴν Γῆν, δὲν χάνει τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν καὶ γνωρίζει ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἰδικῆς του πατρίδος.

Αἱ σημεριναὶ ἐκδηλώσεις τῆς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν διάδοσιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν θάλασσαν εἰς ὅλον εἰ δυνατὸν τὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας μας καὶ τὴν ἔξαρσιν τῶν ἀρετῶν καὶ παιδεύσεως τῆς φυλῆς μας καὶ τῆς συμβολῆς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῆς Ἐμπορικῆς μας Ναυτιλίας εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Πατρίδος μας.

Θὰ πρέπει νὰ ἀναληφθῇ μία ἔντονος προσπάθεια ὥστε ἡ τροπὴ πρὸς τὴν θάλασσαν ἰδίως τῶν νέων νὰ διευκολυνθῇ καὶ νὰ ἐπιταχυνθῇ. Ἡ Ναυτιλία μας ἔχει ἀνάγκην πολλῶν καὶ κοιλῶς ἐκπαιδευμένων στελεχῶν ἱκανῶν νὰ ἀντιληφθοῦν καὶ νὰ ἀφομοιώσουν τὰς συγχρόνους τεχνολογικὰς ἐξελίξεις.

Ἀναφέραμεν ἀνωτέρω ποῖοι ὑπῆρξαν οἱ βασικοὶ παράγοντες τῆς Ἑλληνικῆς Ναυτιλίας. Οἱ ἐφοπλισταὶ καὶ οἱ Ναυτικοί μας. Ἀλλὰ θὰ ἦτο παρόλειψις νὰ ἀγνοηθῇ τὸ Λιμενικὸν Σῶμα εἰς τὰς τάξεις τοῦ ὁποίου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκω καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὁποίας προσφέρει διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐμπορικοῦ Στόλου. Καθ' ὅλην τὴν 45ετῆ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του περίοδον κατεβάλε πάσαν προσπάθειαν διὰ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τὰς ὁποίας ἐστήριξεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ἱδρυτὴς του Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Καὶ ἀνταποκρίθη.

Πολλὰ εἶναι τὰ κράτη ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἠσθάνοντο ὑπερήφανα καὶ εὐτυχῆ ἐὰν δεν θεταν μέρος μόνον τῶν Ἑλλήνικῶν αὐτηλιακῶν ἐπιτευγμάτων.

Θὰ πρέπει συνεπῶς νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ναυτιλίαν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἡ σημασία ἡ ὁποία τῆς ἀνήκει.

Ἡ χώρα μας, πιστὴ εἰς τὴν μακραίωνα ναυτικὴν της παράδοσιν, εἰς τὴν θάλασσαν ἐναποθέτει τὴν πρόοδον, τὸν πολιτισμὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ της. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὄχι μόνον θὰ διατηρήσῃ ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἐνάλιον δόξαν της.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν ἀγχείρησιν ὁ Μηνᾶς Ἰωάν. Ζώτος ἀρτοποιὸς ἐτῶν 52.

Ἡ σορὸς διεκομίσθη εἰς τὴν γενέτειράν του Τσαμαντᾶ ὅπου καὶ ἐγένετο ἡ κηδεία του τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι Τσαμαντᾶ ὡς καὶ τῶν πέριξ χωρίων καὶ πλεῖστοι συγγενεῖς καὶ φίλοι ἐκ Φιλιατῶν καὶ Ἡγουμενίτσης, λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως ποὺ ἀπολαμβάνει ὁλόκληρος ἡ οἰκογένεια Ζώτου.

Τοὺς οἰκείους του συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ σημειουμένη ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος μεγαλυτέρα ἐπιτυχία των εἰς τὴν πόλιν μας πραγματοποιουμένων ἐκδηλώσεων τῆς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος ἀποδεικνύει τὴν συνεχῶς αὐξανομένην ἀγάπην πρὸς τὴν θάλασσα τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Νομοῦ μας καὶ τῶν πέριξ περιοχῶν.

Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ μᾶς προκαλεῖ μεγάλην χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ Θεσπρωτία, καὶ γενικωτέρον ἡ Ἤπειρος, δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐκ παραδόσεως ναυτικὴ περιοχὴ τῆς χώρας μας.

Θεωροῦμεν συνεπῶς ὑποχρέωσίν μας νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τὴν προσπάθειάν μας καὶ συνετέλεσαν οὕτως εἰς τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῶν ἐκδηλώσεων τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΟΛΕΩΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΤΕ

Ἐξ ὅσων ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας ἡ δρᾶσις τοῦ Ὑποκαταστήματος ΑΤΕ Ἡγουμενίτσης κατὰ τὸ ἔτος 1965 ὑπῆρξεν τῶ ὄντι λίαν σημαντικὴν καὶ ἱκανοποιητικὴ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Γεωργίας.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐχορηγήσησαν ὑπὸ τούτου τὰ κάτωθι δάνεια :

α) Βραχυπρόθεσμοι ἐν γένει χορηγήσεις δραχ. 13.500.000

β) Μεσοπρόθεσμα δάνεια δραχ. 3.600.000

γ) Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω δρχ. 500.000

Ἤτοι σύναλον χρηματοδοτήσεως δραχ. 17.600.000

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω δανείων ἡ Τράπεζα καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1965 ἐξηκολούθησεν τὴν χορήγησιν τῶν κάτωθι δανείων:

α) Δάνεια ἐκ κεφαλαίων Ἐλβετικῆς Βοηθείας διὰ τὸ ξωτερικὸν. Ἐχορηγήθησαν δάνεια διὰ στεγαστικὰς ἀνάγκας δρ. 273.000. Οὕτω τὰ μέχρι 31. 12. 65 χορηγηθέντα δάνεια τοῦ σκοποῦ τούτου ἀνῆλθον εἰς 1.499.000 καὶ β) Δάνεια ἐκ κεφαλαίων δημοσίου χορηθέντα εἰς ἐπαναπατριησθέντας ἐκ τοῦ παραπετάσματος ἀγρότας.

Διὰ τὴν στεγαστικὴν — γεωργικὴν καὶ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀνωτέρω ἐχορηγήθησαν καὶ κατὰ τὸ 1965 δάνεια ποσοῦ δραχ. 220.000 τὸ σύνολον δὲ τῶν μέχρι 31.12. 65 χορηγηθέντων δανείων τοῦ σκοποῦ τούτου ἀνῆλθεν εἰς 7 655.000 δραχ.

Ἄξιον παρατηρήσεως καὶ ἐξάρσεως ἰδιαιτέρως εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι παρὰ τὴν μεγάλην μετανάστευσιν ἡ ὁποία ἐδημιούργησεν τόσην μεγάλην ἀναταραχὴν εἰς τὰς γεωργικὰς ἀκμεταλλεύσεις τῆς περιφερείας μας ἐν τούτοις ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἐν τῇ προσπαθείᾳ της νὰ συγκρατήσῃ τὸν πληθυσμόν μας ηὔξησεν κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος τοσοῦτον σημαντικῶς τὰς πρὸς τὴν Γεωργίαν πιστοδοτήσεις της ἵνα συντελέσῃ εἰς τὴν συγκράτησιν ταύτης.

Ἰδιαιτέρα μέριμνα κατὰ τὸ διανυθὲν διάστημα κατεβλήθη ὑπὸ τῆς ΑΤΕ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαραιτήτων ζωοτροφῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Κτηνοτροφίας μας ἥτις τοσοῦτον σκληρῶς ἐδοκιμάσθη λόγω τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως χλωρίδος καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι οἱ ἐνέργειαι αὐταὶ τῶν ὀργάνων τῆς Τραπέζης μας στεφθεῖσαι ὑπὸ ἐπιτυχίας συνετέλεσαν εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ ζωϊκοῦ μας κεφαλαίου ὡς οἱ πάντες διατυπώνουν.

Ὡσαύτως σημαντικὸν γεγονὸς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῶν κτηνοτρόφων μας καὶ γεωργοκτηνοτρόφων μας ἀποτελεῖ ἡ κατόπιν δραστηρίων ἐνεργειῶν τῆς Τραπέζης εὔρυθμος καὶ καθ' ὅλα ἱκανοποιητικὴ λειτουργία τῆς Συνεταιριστικῆς Βιομηχανίας γάλακτος Φιλιατῶν τὸ πρῶτον λειτουργήσασης τὸ ἔτος τοῦτο.

Τὰ λίαν ἐνθαρρυντικὰ ἀποτελέσματα τῆς Συνεταιρικῆς τυροκομήσεως εἶχον ὡς συνέπειαν τὴν πύκνωσιν τῶν μελῶν τοῦ Συνιστῶντος καὶ τὴν αὔξησιν κατὰ 50% τοῦ προσκομιθέντος εἰς τὸν Συνεταιρικὸν τυροκομεῖον γάλακτος κατὰ τὸ 1966.

Κατὰ τὸ διανυθὲν διάστημα τὸ Ὑποκ)ημά μας προέβη εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προστασίαν τῶν παραγωγῶν μας διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ μία καλὴ ἀπόπασης ἀπόψεως σπορὰ ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πηγὴ διὰ μίαν ἀρίστην παραγωγὴν ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς.

Οὕτω τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Α.Τ.Ε. ὑπῆρξεν ζωηρὸν διὰ τὴν καθ' ὅλα ἔγκαιρον καὶ λίαν ἐπαρκῆ ἐνίσχυσιν τῶν παραγωγῶν εἰς μητρητὰ — σπόρους — λιπάσματα διὰ πάσας τὰς ἐνεργηθείσας καλλιεργείας αἱ δὲ πάσης φύσεως ἐνισχύσεις του παρεσχέθησαν μὲ πᾶσαν εὐρύτητα.

Μὲ ἰδιαιτέραν μέριμνα προέβη τὸ Ὑποκ